Inlägg av Hans Bylin

Jag är ense med Niclas Virin i båda frågorna. Såsom han framhållit här ovan förelåg förlust mot eget kapital i rättsfallet RN 1959 nr 5:5. Detta framgår tyvärr inte av den enda officiella redovisningen av målet, dvs RN:s meddelande. Utan den bristen hade man förmodligen varit mindre benägen att dra generella slutsatser av 1959 års fall än som gjorts i den skatterättsliga debatten. En bidragande orsak kan också varit den auktoritet som Thomsen fått genom sin otvivelaktigt förtjänstfulla artikel. Alldeles helskinnat har hans påstående att förlust inte reducerar andelarnas anskaffningskostnad dock inte passerat skärselden. Den skriftligen framförda kritiken har emellertid — med ett undantag — huvudsakligen inskränkt sig till att påvisa de negativa effekterna av den praxis som man anser råda. Man anser sig nämligen inte kunna komma förbi 1959 års fall, som man förutsätter ge uttryck för en allmän princip.

Bland kritikerna intar professor Leif Mutén en särställning. Av vad han om än något koncentrerat skriver i sin recension av Åke Hellners bok ''Bolagsbildning ur skatterättslig synvinkel'' framgår enligt min mening klart att han — *bortsett från* vissa undantagsfall — anser att förlust mot vinst reducerar andelarnas anskaffningskostnad. Detsamma gäller Muténs framställning på sidorna 78—79 i boken ''Bolagsbeskattning och kapitalkostnader''.

Nämnas bör också att professor Sven-Olof Lodin åtminstone numera torde dela Muténs uppfattning. I egenskap av opponent på Nils Mattssons avhandling invände nämligen Lodin att det intressanta med fallet RN 1959 nr 5:5 var att det rörde ett handelsbolag, som aldrig visat vinst, jfr SN 1981 s 530.

Debatten i detta ämne är inte avslutad med de gjorda inläggen. Nya bidrag emotses med tacksamhet.

Red.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-10-31 13:44:22